

голъма. Тръба не само да са отсъче дървото, но и да са донесе въ къщи, да са одъла, да са наръжи, да са превие за колело, да са направи жътъ епизи, главини и т. н. Всичко това става само съ трудъ, и цената на стоката за това е и голъма, защото за нея е отишло много трудъ. Може да кажемъ че съ единъ трудъ неможешъ направи кола, че тръба за това и брадва и трионъ; а съчивата нали не съ трудъ, макаръ че и тъ ще влъзжатъ въ цената на колата. Самитъ съчива — да кажемъ не съ трудъ, но съ направени и тъ съ трудъ. Тъ въ това отношение не са различаватъ отъ колата. Брадвата, напр. както и колата, е направена отъ дърво и желъзо, — и едното и другото не е направено отъ човека, а са намърва по земята, и до като дървото расте, а желъзото лежи въ земята, тъ немогатъ да иматъ никаква ценность. Но за да направимъ брадва, тръба да отсъчимъ дърво и да извадимъ изъ подъ земята желъзо, селив всичко това да обработимъ както тръбите, и само тогава ще имами брадва. Сега тъзи дървена топарижка съ остро желъзо на края отъ които е направена брадвата, иматъ ценность; тя е равна на всичкия този трудъ който е употребенъ за добиванието на дървото и желъзото и за изработването на брадвата отъ тъхъ. Значи, макаръ че въ ценността на колата ще влезе не само труда, но и ценността на брадвата, но понеже брадвата има само за това ценность че за нея е похарченъ трудъ, то можемъ да кажемъ и за колата че тъ за това иматъ голъма ценность, защото за направата имъ е употребенъ много трудъ. Значи, ако за изработването на една стока е отишло два пъти по много трудъ, отъ колкото за изработването на друга, то ценността на първата е два пъти по голъма отъ ценността на последната, т. е. мярката на ценността на всъко нѣщо, направено или добито отъ човека, е труда похарченъ за него и всъко такова